

תת"ע 6636/11/14 - מישאל זיזוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6636-11-14 מדינת ישראל נ' זיזוב
תיק חיזוני:

בפני כב' השופטת רות וקסמן
ה המבקש מישאל זיזוב
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפנינו בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 14.12.17 בהעדר התיאצבות המבוקש, ובו הורשע המבוקש בעבירות הפעלת מוניות, שלא בהתאם לתנאי הרישויון, כאשר ביום 30.9.13 נהג המונית הגיע לרחוב אינשטיין כשמותר לו להגיע עד לרחוב סוקולוב ברשיון השירות, וזאת בניגוד לסעיף 14ח(א) לפקודת התעבורה, ונגזר עלייו קנס בגין 1000 ל"נ.

טענות הצדדים

לטענת המבוקש, לא הגיע לדין ממשום שלא קיבל הזמנה לדין. הסתבר לו שנשלחה הودעה מרשות הדואר לרח' אשר 10 נתניה, שזו הייתה כתובתו בעבר ולכן חזרה בציון "לא נדרש".

כתבתו היא רח' דגניה 86 נתניה, לשם נשלח הדוח השני. בנוסף, טען כי לפני 3.5 שנים דאג לעדכן את משרד הפנים על כתובתו החדשה בדגניה 86 נתניה.

עוד טען המבוקש כי לא ידע על הפעלת המונית שלא בתנאי הקו, לאור העובדה שבינואר 2014 רישיון הפעלה בתוואי הנסעה נהפר לחוקי שם שהיה ב-14 שנות פעילותה של החברה.

עוד הוסיף המבוקש כי כבר אינו עובד בחברת המונית בעקבות קבלת הדוח, ממשום שמנهائي החברה נטהו אותו על עבריה טכנית זו ולא ידעו אותו, כשחוות המסירה והידיעה מוטלת עליהם.

לביקשה צורפו הודעה בעקבות החלטת תובע מיום 1.12.13, מכתב המבוקש לחברת מוניות שי לי מיום 13.12.16, העתק הודעה על קנס, העתק הכרעת הדיון וגזר הדיון.

המשיבה התנגדה לביקשה בטענה כי עפ"י אישור המסירה המ מצוי בתיק עולה כי המבוקש זומן לדין בביבהמ"ש ביום 14.12.17, ואילו אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש". הדואר נשלח לכתובת דגניה 86/27 נתניה, וזהי הכתובת שציין המבוקש בבקשתו, ומ声称 אין למבוקש אלא להלן על עצמו.

لتגובה צורף העתק אישור המסירה.

ברע"פ 9142/01 סוראי איטליה נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבוקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חזר של הלין שהתנהל לכואורה דין וסתמיים. על המבוקש מוטל אפוא הנטול לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים מצדיקים את הנעת גלגלי המערכת החדש".

סעיף 013(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחלטת בבקשת לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים מצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרים עיוות דין לנאים כתוצאה מאירוע ביטול פסק הדין.

אינני סבורה כי יש בידי המבוקש סיבה מוצדקתראי התייצבו לדין. מעין באישור המיסירה שצירפה המשיבה עולה כי נשלחה למבקש הזמנה לדין שנערך ביום 17.12.14, וכי אישור המיסירה נשלח לכתובת דרך דגניה 86/27 - אותה הכתובה שצין המבוקש בבקשתו, וכי חזר בציגן "לא נדרש". יתרה מכך, המבוקש לא הרים הנטול ולא צירף אסמכתא לעניין ההודעה שנשלחה מרשות הדואר לרוח' אשר 10, כתובתו הקודמת.

לմבוקש ניתן יומו בבית המשפט, אולם המבוקש, מטעמים השמורים עמו, בחר שלא להתייצב לדין, ולמעשה, הלכה למעשה, על זכות זו.

טענת המבוקש, כי לא ידע על הפעלת המונition שלא בתנאי הקו, אין בה כדי להוות עילה מוצדקת לביטול גזר הדין. ראה לעניין זה: רע"פ 1773/04 אלעוברה נגד מדינת ישראל: "העובדת שהמבחן כפר בפניו השוטר שרשם את הדו"ח ובפני בית המשפט אין ממשועתה שיש לבטל את פסק הדין כדי למנוע עיוות דין. לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק-דין, ולא היא".

לא מצאתי כי יגרם למבחן עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו. המדבר בעבירה טכנית ולא בטיחותית, ובהתחשב בנסיבות העבירה, הקנס שהוטל על המבוקש, נמצא בתחום הענישה הראו.

בניגוד לדעת המבוקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ה, 10 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

